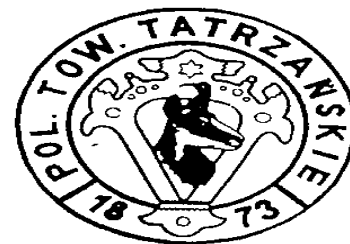

KLIMEK

**POLSKIE TOWARZYSTWO TATRZAŃSKIE
BIULETYN INFORMACYJNY ZARZĄDU
ODDZIAŁU SOSNOWIEC**

ROK XXV

LIPIEC 2020

3(96)

Wędrówki po Londynie- część II

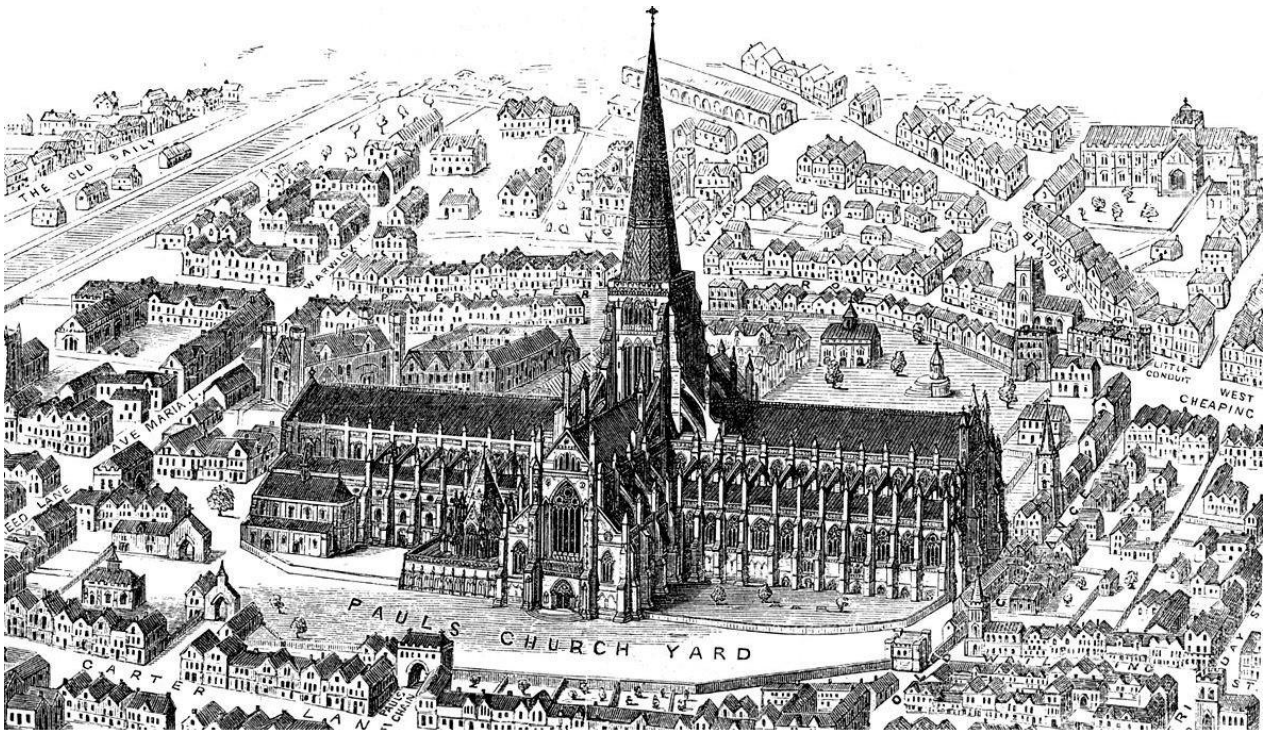
Kolejnym ważnym punktem na turystycznej mapie Londynu jest ulica Fleet Street. Droga łączy City z Westminsterem. Powstała w czasach rzymskich (I-IV w.). Dawniej znajdowały się tutaj gospody i domy publiczne. Została zniszczona w czasie wielkiego pożaru w 1666 r.

Po 1695 r. zaczęły powstawać tutaj wydawnictwa prasowe. Tutaj w 1702 r. powstaje pierwsza gazeta codzienna „Daily Courant”. W XX w. mieściły się tutaj prawie wszystkie wydawnictwa prasowe. Zmieniło się to w latach 80- tych XX w., bo ze względów ekonomicznych wydawnictwa zaczęły się przenosić do tańszych dzielnic. Jako ostatnia opuściła Fleet Street Agencja Reutera w 2005 r.

Fleet Street

Kolejnym punktem programu jest Katedra św. Pawła. Pierwotna normańska powstała na gruzach rzymskiej świątyni. Była największą świątynią ówczesnej Europy i spłonęła ostatecznie w roku 1666.

Katedra św.Pawła, która spłonęła w 1666 r.

Obecna została wybudowana w 1710 r. Jest jednym z najbardziej znanych kościołów anglikańskich w Wielkiej Brytanii. Ustępuje wielkością tylko Bazylice św. Piotra w Rzymie. Ma 158 m długości i 75 m szerokości. Kopuła ma średnicę 34 m. Wewnątrz znajduje się kilka galerii. Trzecie co do wielkości organy w Wielkiej Brytanii (7189 piszczałek). Tradycja działającego tutaj chóru sięga 1127 r. Odbywały się tutaj pogrzeby: admirała Nelsona, księcia Wellingtona, Winstona Churchila i Margaret Thatcher. Wyjątkowo tutaj odbył się ślub księcia Walii Karola i Diany Spencer.

Katedra św.Pawła

Katedra św. Pawła i pomnik królowej Anny

Przed katedrą stoi pomnik królowej Anny panującej w latach 1702-1714. Nosila przydomek Brandy Nan, w związku z upodobaniem do alkoholu. Pomnik stanął w 1712 r.

Opracowanie: Zbigniew Jaskiernia

90. Rocznicą śmierci poety Podhala- Władysława Orkana

„Hej, powiedzcie wy moi chrześni, Którzyście mnie kiedyś do chrztu nieśli,

Jaka mnie matka porodziła ? Czym z kołyski, jak moi rówieśni ?

Czy boginka mnie dała ? A jeśli nie – to skąd we mnie ta siła ,,

Urodził się w Porębie Wielkiej dnia 27 listopada 1875 r. jako Franciszek Ksawery Smaciarz (Szmaciarz). Ojcem był Maciej Smaciarz, który z zawodu był drwalem, a zimą zajmował się produkcją kierpcy. Matką była Katarzyna ze Smreczaków. Była pisarką ludową i gawędziarką. Posiadała umiejętność czytania, ale była niepiśmienna. Swoje opowiadania („*Pierwsze kroki*”, „*Przqdk*”, „*Do dzieci*”) podyktowała osobom trzecim. Miał starszego brata Stanisława, oraz młodszą siostrę Marię. Rodzice osiem lat czekali na pierwsze dziecko, toteż Stanisława chcieli przeznaczyć do stanu duchownego. Wysłali go do czteroklasowej szkoły w Szczyrzycu, prowadzonej przez Zakon Cystersów. W czasie zaborów nie przyjmowano do nowicjatu, natomiast na szkołę zaborcy wydali zgodę. Szkoła ta kształciła dzieci z ubogich chłopskich rodzin. Tą samą drogą trzy lata później podążył jego młodszy brat Franciszek. Ponieważ szkoła była oddalona ok. 30 km od

Poręby, z pewnością musieli mieszkać tam na stacji. Ojciec zaplanował, że to Franciszek pozostanie na gospodarstwie. Jednak ambicje matki były większe, i chciała, aby obaj synowie kształcili się w Krakowie. I tak Stanisław, a potem Franciszek trafili do Cesarsko – Królewskiego II Gimnazjum św. Jacka przy ul. Siennej 13. Szkoła posiadała wspaniałe tradycje. Wśród jej absolwentów byli m. innymi: Kazimierz Ignacy Sosnowski, Lucjan Rydel, Adam Polewka, Rafał Małczewski i wielu przyszłych profesorów. Matka bardzo dzielnie wspierała edukację synów i raz w miesiącu pokonywała piechotą trasę z Poręby do Krakowa. Stanisław uczył się dobrze, zdał maturę i ukończył prawo. Z czasem jako pedagog zainteresował się entomologią. Był członkiem Komisji Fizjograficznej Akademii Umiejętności oraz członkiem Polskiego Związku Entomologicznego. Franciszek uczył się znacznie gorzej. Budził zainteresowanie swoim góralskim pochodzeniem, i był bardzo lubiany. Udzielał się w działalności kółek szkolnych i brał udział w spotkaniach organizacji niepodległościowych. Bardzo dużo czytał. Już w klasie czwartej gimnazjum wydawał publikacje pod pseudonimem „Orkan”. Po ukończeniu siedmiu klas gimnazjum nie przystąpił do matury. Bardzo o to zabiegała matka oraz pisarz Ignacy Maciejewski „Sewer”. Mógł zdawać maturę eksternistycznie, ale nie podjął tego wyzwania. Zastanawiałem się jacy nauczyciele mogli spowodować to, że ten chłopak z gorczańskiej wsi zainteresował się literaturą. Sądzę, że największy wpływ na przyszłość Orkana wywarli: Władysław Kulczyński, Edward Charkewycz i Karol Józef Petelenz. Ukraińiec Charkewycz być może spowodował, że Orkan zainteresował się literaturą ukraińską. Był nauczycielem m. innymi: literatury klasycznej, łaciny i niemieckiego. Orkan podjął starania o znalezienie posady urzędniczej, ale nie przyniosły one rezultatu. Po odbyciu kilku podróży zagranicznych (Włochy, Szwajcaria, Ukraina) już na stałe powrócił w Gorce. Przeżył wielką tragedię po śmierci ojca, którego przywaliło drzewo. W 1896 r. w utworze „Nad grobem matki. Dumania” gorzko zapłakał. Być może chciał dać wyraz żalowi, że nie spełnił oczekiwań rodziców.

„Snuć się – o Matko!.... bo Twoje dzieci,

Coś ich oddała na służbę Pańską-

Podłością plamą szatę kapłańską,

Zdała pogański bożek im świeci,

Ubrany w mitry i kapelusze

I dostojęstwa wabi do siebie...

Jemu oddają serca i dusze,

Do niego biegną w każdej potrzebie –

To ich bóg... Matko ! żałuję Ciebie...”

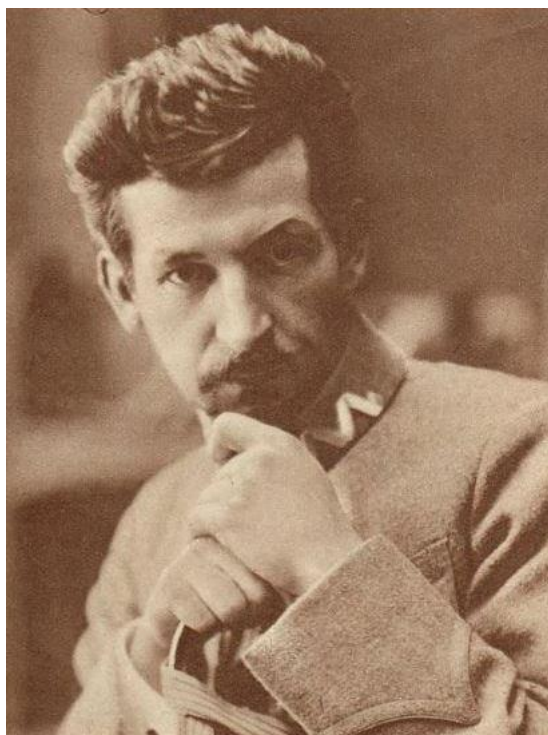
W 1898 r. zmienia nazwisko na Franciszek Ksawery Smreczyński. Swoje utwory podpisuje Władysław Orkan. W wieku 23 lat zadebiutował „Nowelami”, do której przedmowę opracował Kazimierz Przerwa-Tetmajer. Opublikowana w 1903 r. powieść „W roztokach” przyniosła dochód, który zachęcił Orkana do rozpoczęcia budowy domu w przysiółku Zagronie w Porębie Wielkiej. Stary dom nie nadawał się już do użytku. Latem 1905 r. zamieszkał w tym domu znanym z czasem jako „Orkanówka”. Zbyt małe dochody nie pozwoliły mu nigdy w pełni wykończyć domu. Zbudowany został w stylu witkiewiczowskim wg projektu Andrzeja Galicy. Jego pierwszą żoną była Maria Zwierzyńska. Mieli córkę Zofię. Żona umarła kiedy córka miała 3 lata. Została pochowana w Niedźwiedziu. Wychowaniem córki zajęła się siostra Orkana Maria Moszowa. Była żoną znanego w Zakopanem kowala artystycznego. Orkan mimo, że kochał córkę nie mógł

jej poświęcić wystarczającej ilości czasu. Drugą żoną Orkana była Bronisław Folejewska. Z nią nie miał dzieci, natomiast miał pasierbą.

Sekcja Ludoznawcza Towarzystwa Tatrzańskiego pod kierownictwem Bronisław Piłsudskiego nawiązała kontakt z wieloma osobami, które zamierzono zachęcić do współpracy. Jedną z nich był Władysław Orkan. Głównym celem było wydawanie Naukowego Rocznika Podhalańskiego. Powyższa inicjatywa zyskała bardzo duże uznanie środowisk naukowych Krakowa. Do współpracy w ramach Kolegium Redakcyjnego Bronisław Piłsudski zachęcił także: Stanisława Barabasza, Edmunda Długopolskiego i Romana Zawilińskiego. Towarzystwo Tatrzańskie wyasygnowało na ten cel kwotę 350 koron. Prace nad zgromadzonymi materiałami przerwała I wojna światowa. Ostatecznie I Tom Rocznika Podhalańskiego ukazał się w 1921 r., a na następny czekano do 1929 r.

Pomimo, że działał w okresie Młodej Polski, to nie był zaliczany do tego ruchu.

Po wybuchu I wojny światowej wstąpił do Legionów Polskich i należał do 4 Pułku Piechoty. To z tym pułkiem powędrował na front. Z czasem pracował w działach ewidencyjnych Legionów Polskich w Lublinie i Krakowie.

Tematyką utworów Orkana była bieda polskiej wsi. Był niezrównanym piewcą gorczańskiej przyrody. Napisał powieści: („Komornicy”, „W roztokach”, „Pomór”, „Drzewiej”, „Kostka Napierski”). Ponadto pisał dramaty, poezję, nowele i zajmował się publicystyką. Nie zdołał ukończyć „Czantorii”. Odegrał bardzo dużą rolę w popularyzacji literatury ukraińskiej. Tłumaczył ją na polski. Zaangażował się w rozwój podhalańskiego regionalizmu. Był jednym z współtwórców Związku Podhalan. Wielkim wydarzeniem był Jubileusz 30-lecia pracy twórczej. Uroczystości zostały zorganizowane na UJ w Krakowie oraz w Nowym Targu. Do „Orkanówki” „prowadzi aleja dziesięciu jaworów. Orkan posadził te drzewa w podziękę za szczęśliwy powrót z I wojny światowej.

Władysław Orkan (Franciszek Smreczyński)-jako Legionista

Znajduje się tutaj także kapliczka wotywna ufundowana przez matkę pisarza. Wewnątrz budynku znajdowała się: kuchnia, pokój matki, weranda, pokój przejściowy, gabinet, pokój narożny i jadalnia. To z pokoju przejściowego wchodziło się na I piętro, które było przeznaczone na noclegi dla przyjaciół i letników. To tutaj na materacach gościł: Kazimierza Przerwę Tetmajera, Jana Kasprowicza, Kornela Makuszyńskiego, Leopolda Staffa i wielu innych.

Przed schroniskiem nowotarskiego Oddziału Towarzystwa Tatrzańskiego na Turbaczu w roku 1925. Władysław Orkan stoi pierwszy od prawej.

W sierpniu 1926 r. w Szaflarach odbywał się IV Zjazd Podhalan. Orkan wygłosił na nim referat o „Związku Ziemi”, zakończony apelem do wszystkich ziem Rzeczypospolitej, „aby wydobyły dumę przeszłości i przyoblekły się w rodzimą barwę”.

Stałym problemem były znikome dochody. W 1927 r. zastanawiał się, czy jechać na obchody 30- lecia pracy twórczej do Krakowa, czy na zalecaną przez lekarzy kurację. Kiedy już tam dotarł, to w swoim wystąpieniu powiedział m. innymi: „Jeżeli mogłem coś zrobić w czasie swojego żywota, to zawdzięczam to w pierwszym rzędzie Bogu, a następnie Matce”.

Jan Wiktor apelował o ustanowienie stałej pensji twórczej. Jedną z pierwszych nagród przyznał Orkanowi Śląsk. Ponadto w dniu 3 kwietnia 1930 r. otrzymał Nagrodę Literacką miasta Warszawy w kwocie 15 tys. złotych. Niestety nagrody tej już nie zdołał odebrać.

Dzielił się z góralami, wszystkim tym co go cieszyło i martwiło. Filozofię podejścia do gór i góralszczyzny zawarł w słowach:

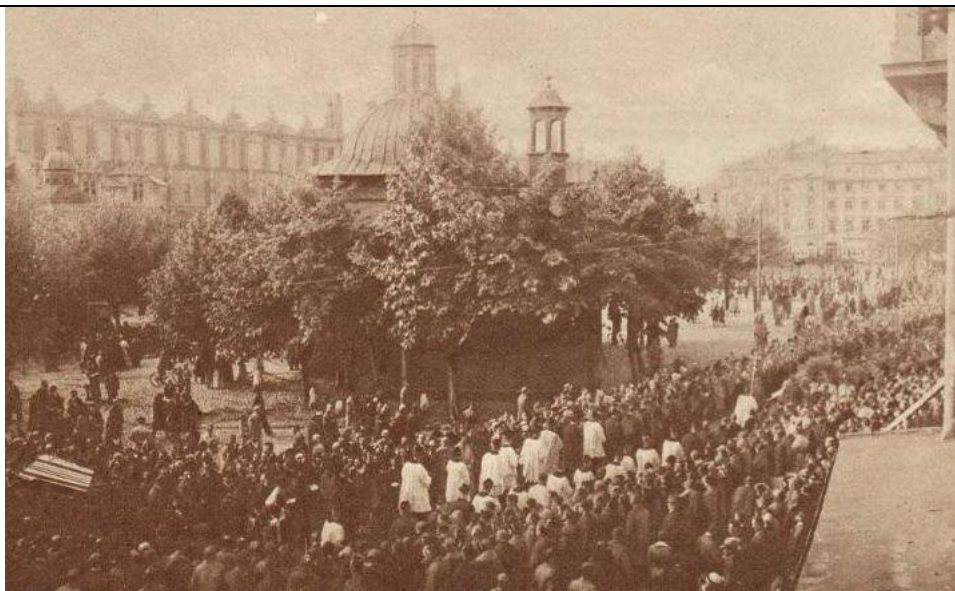
„Tobie chwała Podhale, które w sobie masz ten czar nakażny

Iż niewolisz serce ludzi z dolin - cóż dopiero dusze synów głaznych”

„Tobie chwała, Podhale, ziemio nad cud ukochana boska;

Cóż ja jestem? Pasterz na Twej hali, co się sercem o Twą wielkość troska”

Zmarł w Krakowie w dniu 14 maja 1930 r. Pojechał tam, aby odwiedzić chorą córkę, która zmarła dwa tygodnie po śmierci pisarza. Została pochowana obok swojej matki na cmentarzu w Niedźwiedziu. Władysław Orkan został pochowany na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Pogrzeb Władysława Orkana w Krakowie w dniu 16.05.1930 r.

W pierwszą rocznicę śmierci nastąpiło przeniesienie zwłok do Zakopanego. Wiele miast czyniło starania o miejsce wiecznego spoczynku pisarza. Stanęło na Zakopanem. W dniu 14 maja 1931 r. odbyła się akademie żałobna w Auli UJ. W dniu 16 maja 1931 r. na Cmentarzu Rakowickim odbyła się msza żałobna, a następnie kondukt ruszył na dworzec kolejowy. Pociągami trumna z ciałem pisarza trafiły do Zakopanego. Po drodze pociąg zatrzymywał się w :Suchej, Chabówce, Rabie Wyżnej, Poroninie i wszędzie był witany muzyką góralską i tłumami mieszkańców Podhala.

Powitanie konduktu żałobnego w dniu 16.05.1931 r. na dworcu kolejowym w Zakopanem

Trumnę przeniesiono na czterokonny rydwan, przy którym straż honorową sprawowało czterech gazdów. Kondukt. ruszył na Pęksowy Brzyzek. Spoczął obok takich wybitnych ludzi Podhala jak: Tytus Chałubiński,

Orszak żałobny wprowadza trumnę na Pęksowy Brzyzek

Jan Kasprowicz, Stanisław Witkiewicz, Ks. Józef Stolarczyk czy Sabala. W imieniu Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego zmarłego pożegnał dyr. Tadeusz Malicki.

W przemówieniach podkreślano, że był poetą doli chłopskiej. Dawał ludziom wskazówki i wskazywał kierunki rozwoju. Podkreślał znaczenie regionalizmu i zachęcał do kultywowania tradycji.

Pogrzeb na Pęksowym Brzyzku

Jego dom w Porębie promieniował na całe Podhale. Pogrzeb był prawdziwą manifestacją górali z całego Podhala. Jako Legionista przyczynił się do zmartwychwstania Polski.

Matka Katarzyna przeżyła pisarza o sześć lat i zmarła w 1936 r. Ostatnie lata życia zamieszkiwała z rodziną w Zakopanem. Pochowana została na Nowym Cmentarzu w Zakopanem.

„Smutek ! o smutek- głaz nie do przebicia-

Kiedy świadomość życie jak piorun rozszczepi,

A razem błyskawicą gdy olśni, oślepi-

I oto stoisz wobec drzazg swojego życia”

„Orkanówka” po śmierci pisarza przeszła w ręce rodziny Folejewskich, którzy sprzedali dom Gminie Niedźwiedź w 1973 r. Obecnie Muzeum Biograficzne „Orkanówka” jest filią Muzeum im. Władysława Orkana w Rabce- Zdroju.

„Orkanówka” w Porębie Wielkiej

I na zakończenie pełne optymizmu słowa poety, który w utworze „*O Tetmajerowie Skalnym Podhalu*” pisze:

„Podniosły się skrzyżale z zasnutych wiekami cmentarzy

Cale Skalne Podhale ożyło, rozpieśnia się, gwarzy....

Wszystko co śmiercią spało do życia wraca z nawrotem-

Aby przypomnieć się chwałą i świat napelnić łoskotem”

Opracowanie: Zbigniew Jaskiernia

25. Rocznicą reaktywacji Oddziału PTT w Sosnowcu

Pod koniec 1993 r. podjąłem starania o reaktywowanie Oddziału PTT w Sosnowcu. W tym celu nawiązałem kontakt z Zarządem Głównym PTT w Krakowie. Zarząd wytypował do rozmów Zbigniewa Pruszkowskiego. Pełnił on funkcję członka ZG PTT oraz Prezesa Oddziału PTT w Gliwicach. W dniu 19 stycznia 1994 r. odbyłem z nim spotkanie w Katowicach. Spotkanie było okazją do zebrania wiedzy i materiałów potrzebnych do reaktywowania Oddziału w Sosnowcu. W dniu 17 lutego 1994 r. skierowałem pismo do ZG PTT w Krakowie i zwróciłem się o dostęp do materiałów prezentujących działalność Oddziału PTT w Sosnowcu w latach minionych. Odpowiedź nadeszła w dniu 22 lutego 1994 r. i była podpisana przez Sekretarza ZG PTT Barbarę Morawską- Nowak. Pani Barbara w swoim piśmie przekazała adresy i telefony do byłych działaczy PTT z terenu woj. katowickiego. W marcu 1994 r. skontaktowałem się z p. Zygmuntem Mikiewiczem byłym działaczem PTT. Pan Zygmunt ze względu na podeszły wiek (84 lata) stwierdził, że

nie może czynnie brać udziału w przyszłej pracy Oddziału w Sosnowcu, ale udostępnił nazwiska innych działaczy PTT (p. Zbyszek Stelmach, p. Czerwiński). Następnie skontaktowałem się z Marianem Kunickim członkiem PTT z Żor, i dzięki niemu uzyskałem trochę materiałów na temat działalności PTT.

Jesienią 1994 r. na zaproszenie Oddziału PTT w Gliwicach wraz z Jerzym Zacierą wygłosiliśmy prelekcję na temat wypraw w Alpy oraz w góry Kaukazu. W październiku 1994 r. w „Wiadomościach Zagłębia” ukazał się mój artykuł poświęcony Aleksandrowi Janowskiemu w 40. Rocznicę jego śmierci. Byłem jednym z inicjatorów odsłonięcia w Sosnowcu tablicy pamiątkowej poświęconej Janowskiemu. Tablica została odsłonięta w 1984 r. w 40. Rocznicę śmierci Janowskiego. Tablica znajduje się na budynku Dworca PKP w Sosnowcu. Janowski przez wiele lat był pracownikiem kolei.

Nawiązałem kontakt z żoną byłego działacza PTT w Sosnowcu i Katowicach panią Janiną Krzemińską. Poprosiłem ją o udostępnienie materiałów na temat PTT. Niestety tych materiałów nie miała. Otrzymałem jedynie jedno zdjęcie pokazujące Bogdana Krzemińskiego jako przewodnika.

W dniu 14 grudnia 1994 r. spotkałem się z Dyrektorem Hotelu „Orion” w Sosnowcu Józefem Sucheckim. Zwróciłem się z prośbą o możliwość odbywania spotkań PTT w tym hotelu. Propozycja została przyjęta z zadowoleniem. W okresie od czerwca do grudnia 1994 r. w Bibliotece Śląskiej w Katowicach gromadziłem materiały na temat działalności Oddziału PTT w latach 1931-1939. W okresie od grudnia 1994 r. do stycznia 1995 r. skierowałem kilka pism do redakcji „Wiadomości Zagłębia” celem przyspieszenia druku artykułu na temat rozpoczęcia działalności przez PTT w Sosnowcu.

W dniu 7 lutego 1995 r. w „Wiadomościach Zagłębia” ukazał się mój artykuł pt „Polskie Towarzystwo Tatrzańskie znowu chce działać w Zagłębiu”. W dniach 18-19 lutego 1995 r. w „Trybunie Śląskiej” ukazał się mój artykuł na temat PTT. W lutym 1995 r. nagrałem dla katowickiego Radia audycję na temat PTT. Audycja została wyemitowana.

W dniu 23 marca 1995 r. odbyło się zebranie założycielskie reaktywujące działalność PTT w Sosnowcu. Zebranie odbyło się w Hotelu „Orion” w Sosnowcu przy ul. Przyjaciół Żołnierza. Zostałem wybrany Prezesem Oddziału. Moimi zastępcami zostali: Leszek Karbowniczek i Krzysztof Czesak. Na zebraniu została przedstawiona prelekcja na temat Kaukazu. Prelekcję wygłosił Jerzy Zaciera.

W dniu 8 czerwca 1995 r. odbyło się Walne Sprawozdawczo- Wyborcze Zgromadzenie Oddziału PTT w Sosnowcu. Gościem spotkania był członek ZG PTT Zbigniew Prusowski. Przedstawił Uchwałę ZG PTT z dnia 20 maja 1995 r. o powołaniu Oddziału PTT w Sosnowcu. Członkowie Oddziału PTT w Sosnowcu wyrazili wdzięczność Kol. Zbyszkowi Prusowskiemu za patronat nad Oddziałem PTT w Sosnowcu w okresie jego reaktywacji.

Podczas zebrania przedstawiłem uchwałę Zarządu Oddziału w sprawie:

- Utworzenia pisma Oddziału o nazwie „Klimek”.
- Terminu dalszych spotkań.

Podczas zebrania Kol. Zbigniew Prusowski mówił o ważniejszych przedsięwzięciach PTT:

- Patronat nad schroniskami
- Apel o ratowanie Puszczy Białowieskiej

W trakcie zebrania wybrano delegatów na III Zjazd PTT w dniach 2-3 grudnia 1995 r. Delegatami zostali: Dorota Topolska, Grzegorz Strzeszkowski, Krzysztof Czesak i Zbigniew Jaskiernia.

W kolejnym punkcie zebrania została zaprezentowana przez Wiktora Koseckiego prelekcja na temat gór Rumunii. Na koniec odbył się wieczór piosenki turystycznej. Staraniem Barbary Dratwy zostały powielone śpiewniki piosenki turystycznej i rozdano je wśród członków Oddziału.

Prezes Oddziału przedstawił przygotowania do wyprawy w góry Norwegii.

W początkowym okresie istnienia Oddziału członkami byli: Zbigniew Zawila, Przemysław Czajer, Rafał Piętka, Krzysztof Halemba, Paweł Spas, Bartosz Tuszycki, Artur Kaczmarek, Michał Kwiatkowski, Anna Żołędzka, Dorota Topolska, Maciej Skorupka, Piotr Sierzputowski, Joanna Nowak, Marek Barwaniec, Justyna Wszyńska, Olga Tomaszewska, Piotr Szwanke, Urszula Mużykowska, Ewa Gawron, Krzysztof Czesak, Grzegorz Strzeszkowski, Barbara Dratwa, Leszek Karbowniczek, Janusz Marzęcki, Andrzej Skulski, Grażyna Cudała, Zdzisław Kempny, Dorota Duda, Sylwester Dąbrowski, Tomasz Kapkowski, Ireneusz Brzeszcz, Krzysztof Dzierzbicki i Zbigniew Jaskiernia.

Opracowanie: Zbigniew Jaskiernia

II Posiedzenie Prezydium ZG PTT w Krakowie w dniu 27.06.2020 r.

Z zachowaniem wszelkich obostrzeń w związku z pandemią COVID-19 odbyło się w Krakowie w siedzibie PTT II posiedzenie Prezydium ZG PTT. Podczas obrad omawiano następujące tematy:

- 1/ Tomasz Kwiatkowski omawiał zagadnienia związane z przyznawaniem Członkostwa Honorowego. Zastanawiano się, czy nie wprowadzić na Zjeździe PTT zmian w Statucie PTT umożliwiającym przyznawanie pośmiertnie tytułu Członka Honorowego PTT.
- 2/ Padły propozycje personalne odnośnie przyznania Członkostwa Honorowego. Ustalono, że Członkostwo Honorowe będzie przyznawane seniorom PTT.
- 3/ Omawiano stan przygotowań do wydania Tomu Nr 28 Pamiętnika PTT. Według zapewnień Tomasza Kwiatkowskiego tom powinien do 27.07.2020 r. zostać przekazany do składu.
- 4/ Poinformowano, że na Zjeździe PTT w Krakowie będzie wręczonych 17 medali „100 Lecia Odzyskanej Niepodległości”
- 5/ Sekretarz Paweł Myślik zaapelował, aby potwierdzać otrzymane pocztą elektroniczną informacje.
- 6/ Na prowadzącego najbliższy Zjazd PTT zaproponowano Tomasza Kwiatkowskiego.
- 7/ W posiedzeniu z ramienia O/PTT w Sosnowcu uczestniczyli: Zbigniew Zawila i Zbigniew Jaskiernia.

Obrady II Prezydium ZG PTT w Krakowie w dniu 27.06.2020 r.

Relacja i fot: Zbigniew Jaskiernia

IV Posiedzenie ZG PTT w Krakowie w dniu 27.06.2020 r.

Podczas posiedzenia omawiano następujące zagadnienia:

- 1/ Przyjęto protokół z III posiedzenia ZG PTT w Sandomierzu w styczniu 2020.
- 2/ Dyskutowano nad zasadami przyznawania Członkostwa Honorowego PTT. Przeanalizowano kandydatury zarekomendowane przez Tomasza Kwiatkowskiego. Dwie kandydatury zgłosił Zbigniew Jaskiernia.
- 3/ Omawiano zasady organizacji wycieczek w ramach trwającej pandemii COVID 19.
- 4/ Po przeprowadzonej dyskusji i dokonaniu stosownych poprawek przyjęto całościowy materiał dotyczący znaków PTT.

5/Wg stanu obecnego 3 Oddziały PTT posiadają swoje sztandary. Dla innych Oddziałów czyniących starania w sprawie posiadania własnego sztandaru, wszelkich informacji udziela Prezeska PTT Jolanta Augustyńska.

6/ W sprawie Hymnu PTT przeanalizowano propozycję zgłoszoną przez Oddział PTT w Dęblinie. Propozycja nie znalazła uznania. Postanowiono, aby ogłosić konkurs na Hymn PTT i zgłaszać propozycje do XII 2020 r. Decyzja w sprawie Hymnu PTT zapadnie na posiedzeniu ZG PTT w 2021 r.

7/ Omawiano tematykę organizacji kursu na przewodnika tatrzańskiego. Orientacyjny koszt organizacji na 1 uczestnika wynosi od 8 do 12 tys. zł. Czynione są starania o uzyskanie dofinansowania. Kursy będą się odbywać w Krakowie i Zakopanem. Oddziały zostały zobligowane do przedstawienia kandydatur na taki kurs.

8/ Czynione są starania o upamiętnienie zmarłego Roberta Stanisławskiego tablicą na Okrąglicy. Z inicjatywą wystąpiło Koło Oddziału PTT z Krakowa.

9/ Kol. Prezes Jolanta Augustyńska zaprosiła na Jubileusz O/PTT w Nowym Sączu w dniu 19.09.2020 r.

10/ Oddział PTT w Sosnowcu na posiedzeniu reprezentowali: Zbigniew Zawila i Zbigniew Jaskiernia.

IV posiedzenie ZG PTT w dniu 27.06.2020 r.

Relacja: Zbigniew Jaskiernia

Zjazd PTT w Krakowie w dniu 4.07.2020 r.

W dniu 4.07.2020 r. w II LO im. Sobieskiego w Krakowie odbył się Zjazd PTT. Na Zjeździe Oddział PTT w Sosnowcu reprezentowali:

- Członek Prezydium ZG PTT Zbigniew Jaskiernia
- Przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej Zbigniew Zawila

Zjazd otworzyła Prezeska PTT Jolanta Augustyńska. Minutą ciszy uczczono pamięć zmarłych koleżanek i kolegów. Na przewodniczącego obrad został wybrany Tomasz Kwiatkowski, a sekretarzem Zjazdu wybrano

Nikodema Frodymę. Przewodniczącym Komisji Wnioskowej został wybrany Zbigniew Jaskiernia, a Komisji Uchwał i Wniosków Kol. Ptaszek.

W trakcie obrad podjęto następujące uchwały:

- 1/ Przyjęto protokół z ostatniego Zjazdu PTT w Zakopanem.
 - 2/ Przyjęto sprawozdanie merytoryczne i finansowe.
 - 3/ Zapoznano się ze sprawozdaniami GKR i GSK.
 - 4/ Na Zjeździe obecnych było 29 delegatów, a Zjazd odbył się w II terminie.
 - 5/ Przedstawicielka Wojewody wręczyła medale „100 lecia Odzyskanej Niepodległości”. Medale otrzymało 17 osób.
 - 6/ W wolnych wnioskach Szymon Baron podziękował Kol. Zbigniewowi Jaskierni, za duży wkład w opracowywanie materiałów do „Co słycać”.
- Kol. Barbara Morawska- Nowak zgłosiła wniosek, aby treść wystąpienia przedstawicielki Wojewody została opublikowana w „Co słycać”.
- Po wyczerpaniu tematyki Zjazd został zakończony.

Zjazd odbywał się w historycznym budynku II LO im. Sobieskiego. Zbudowany dla uczczenia 200-lecia Odsieczy Wiedeńskiej. Na ścianach znajduje się wiele tablic pamiątkowych: Ks. Włodzimierza hr. Szembeka, Jana hr. Szembeka, Arnolda Szyfmana, Edwarda hr. Raczyńskiego, Rogera hr. Raczyńskiego, Aleksandra hr. Skrzyńskiego. W szkole pobierało naukę wielu wybitnych przedstawicieli świata kultury, polityki itp. Historia się tutaj spłótła. Absolwentem szkoły jest obecny Prezydent RP Andrzej Duda, a jego żona jest w tej szkole germanistką. W tej szkole uczył się Władysław Kosiniak Kamysz oraz ojciec Rafała Trzaskowskiego Andrzej.

Tablice poświęcone wybitnym absolwentom szkoły

Wśród absolwentów są wybitni aktorzy: Leszek Teleszyński, Maciej Stuhr, Dorota Segda, Kazimierz Kaczor. Naukowcy, politycy i przedstawiciele świata kultury : Adam Vetulani, Jerzy Turowicz, Arnold Szyfman, Jan Sztudynger, Karol Stryjeński, Aleksander hr. Skrzyński, Andrzej Sikorowski, Edward Bernard Raczyński, Franciszek Popiołek, Tadeusz Peiper, Grzegorz Miecugow, Zenon Klemensiewicz. Nie zabrakło przedstawicieli świata sportu: Henryk Reyman i Adam Papée. Specjalna tablica poświęcona jest generalicji. Jednym z nich jest gen. Stanisław Szeptycki. Także absolwentem tej szkoły był późniejszy metropolita krakowski Franciszek Macharski.

Tablice poświęcone wybitnym absolwentom

Z ciekawością chodziłem po korytarzach szkoły. Patrząc na pracownie zastanawiałem się, czy jest to muzeum, czy nadal służą młodzieży. Z pewnością problemem jest brak wind. Nasz zasłużony Prezes Antoni musiał być wnoszony na II piętro, co zajęło prawie 20 minut.

Szkoła była w tym okresie pięknie oflagowana, bo znajdowaliśmy się pomiędzy I a II turą wyborów Prezydenta RP.

Cały Zjazd przebiegł bardzo sprawnie. Myślę, że wszyscy zdawali sobie sprawę, że należy do minimum ograniczyć kontakt pomiędzy delegatami z uwagi na pandemię COVID-19.

Tym razem Oddział PTT w Sosnowcu pomógł w przywiezieniu na obrady zasłużonego Prezesa PTT Antoniego Dawidowicza. Antoni podczas Zjazdu odbierał medal. Jest po amputacji części nogi i porusza się o kulach.

Opracowanie: Zbigniew Jaskiernia

Członkowie Oddziału na turystycznym szlaku: Bieszczady i Beskid Śląski

**WYDAWCA: POLSKIE TOWARZYSTWO TATRZAŃSKIE Oddział/PTT im.Gen.
M.Zaruskiego w Sosnowcu**
Organizacja Pożytku Publicznego Nr KRS 0000115547
www.sosnowiec.ptt.org.pl, mail: zbigniew.jaskiernia@gmail.com
Redakcja: Redaktor Naczelny - Zbigniew Jaskiernia